

תרמלה/ דבורה בארדן

את סופת הזמן שהשתוללה ביום קיץ אחד בילדותי, זכרו אחר כך רבים, כי הרמת שואה²⁰ הייתה ובערך שהביאה כליה על המקום. לי אני זכור היום ההוא ביחס, כי בו נתעוררה אמונה באדם, דבר אשר לא כאיזה בית-מגורים או סוכת גן, אין לתקן עוד. בהיר היה דוקא אותו יום בראשיתו, עד כי אמרה אימי שכדי להוציא את הלבנים לבביסת, כי היה זה אחרי "תשעת הימים"²¹ שבhem הכביסה אסורה.

נערת הבית הוציאה איפוא את העריבות²² אל החצר ומילאה אותן, ואני, כמו תמיד בשעת הכביסה, עמדתי להשתכשך בהם. ניצחתי במחיה-יד אחד את מרחבי השמיים הנשקרים מהם, ועמדתי להסתכל איך שם הולכים ונראקים²³ שם חדש, והנה הוגד לי כי בא הגלב²⁴ לספר את אבי לקרה שבת "נחים", שהיא הנכבהה בשבתו הקיץ, ועד מהרה נקרأتي לבוא הביתה כדי לגוזם את שערי של. ראייתי בהיכנסי את קריצת עינו של האיש אשר בזוכרוני נשמרה כנצנוץ הברק הבא לבשר את הלם הרעם, וידעתי כי אימי נוטה לבלה לגזיה ה"זלקה" כזו של הנערים. אמרתי לה בתוקף כי רק תספרת "פולנית" אני רוצה, זו שבה יוספר בעיקר השער שלצד העורף, והוא בתנוחת ראש הבטיחה כי כך יעשה לי, וגם הושיטה לי בידה היפה את מעוגות הפרג שהיו מונחות לפניה, Cainilo לשם אישור הבטחה. אז הפרקתי את עצמי בידי האיש, וזה, אגב קשוש במספרים הפליג מיד בסיפור על עסקי משפחתו. והריצה הוא את דבריו בלשון שנונה ובצירות נאות עד כי נראה פה בהירות חותנתו התקיפה, כבדת הגוף וגסת הרות, ולעומתה אשתו, שהיא ענוגה ואנינה דעת²⁵ ואשר לבה ידאַבָּר²⁶ לראות שמקפחים אותו, החולני וחסר היישע.

20. מביאה לידי שואה, כרוכה באסון.

21. בתשעת הימים שבין ראש חדש אב עד תשעה בו מחמירים במנגנון אבלות.

22. גינוי, קרות גדלות.

23. נחתמים, נשתחם.

24. ספור.

25. בועלת טעם מעודן ורגישה ביתר.

26. צטער, לתאבל.

הוא עוד עומד היה בקטטה שנפלה בינויהם בצהרי השבת, וכבר הסיר מעלי את המעופרת²⁷, החליק כה וככה את ראשי בمبرשת, וامي, לאחר שסקירה אוטי, נשפה בפייה על צוארי כדי להפריח את שيري השער. ובهرיגתנו נועם מנשימת עדנים זו, עם העוגה ביד, יצאתי החוצה, והנה אمراה שכנתנו שעמדה על יד הגדר:

- הביטו עלייה.

ונערת הבית שהודקה במקומה מתחת הפתחה, קראה אף היא: ילד, ילד. ובאהזה בcpf ידי העבירה אותה על קדקדי, שימושו אمنם מעורטל וסמיר²⁸ בראשו של הילד שנגוז למשעי.²⁹ ואז עקרתי את ידי מזו שלה, ונרדפת בהצלפת שוט בצחוקן של השתיים, נדחפתית את הפרוזדור ונכנסתי לא לחדר המגורים, כי אם לתא צדי, עזוב, שקראו לו "המטבה היישן".

תנור-אופים נמצא פה באחת הפינות שהוא נוטה לנפול, ועליו עלייתו והשתתחתי מתחת תפילה בלב שעכשו, ברגע זה, יתמוטט, וכאשר שכבת הלבנים שתחתו זעה פשתתי את ידי לפני, אל החלל, אשר ידעתי שמעתה ריק הוא בשביili, ללא כל נקודת אחיזה. הן אמי הייתה זאת אשר עליה נסמכתי, שבתווני בה היה לי למשען עז, אשר איתיה לא החזיק החושך לי, וכל אימה לא ביעתני³⁰, עין כי ידה, ידעת, אמונה לי ודבר פיה - תורה אמת. והנה עמדה והפכה הכל כהפרק את הocus המלאה. עשתה קונויה עם האיש הזר, וגם נתנה לי לשם תפיסת הלב את עוגת המטבחה.

והלא הייתה פה גם חרפת ראשי, תספורת-בושה זו, אשר רק למכות הגרב³¹ יעשה. איך יצא מעתה אל בין חברותי ואשוב להתהלך עם בני הבית? שמעתי מרחוק את שאון התכוונה לארכות הצהרים, ועוד מהרה הגיע אליו מעבר לדלת קול קריاتها של נערת-הבית, שידעה, כנראה, את מקום מחבואי, וגם עלולה הייתה בזדון לבה להוציא אותה בחזק היד. ובעוד אני פונה כה וככה לבקש מקום להיסטר בו, נהייה זה לה - כמו שאירע כבר פעמי לאנשי רשות אחרים במסיבות³² כאלה - אשר היא הוכחה בסינויים, כי החשיך פתאים אור היום.

27. חילוק ששים על בגדים או על רהיטים כדי לשמר אותם מפני או לכלוך.

28. שער זקוף וקשה.

29. באופן נקי, מושלם.

30. הפחידה אותי.

31. דלקת עז.

32. באירועים.

יושבי הפרבר שמאחורי הגשר ראו ברגע זה כמין עמוד שחור, שהגיח מIRECTION היער והלך וקרב אל המקשאות, ואז הנה קרה הפלא אשר בעצם שעת הצהרים ערבע³³ ובא היום. במקום המשם, שכאילו שקעה תחתיה, באמצע השמיים, נתנצנו במירום קטעי ברקדים, ולколо נhem של רעם שלא נפסק עוד, ואשר באוזני נשמע כගערת זעף על חטא שנעשה (הן ידעתם כבר את זה שהגיע לבני דור המבול ואנשי סדום על רוע מעשיהם), הכה הברד על שימושות החלונות, פרצין ובא פנימה בצורת אבני קרחיות, נזומות.

מי שהוא מעבר לקיר קרא:

- העולם הולך ונ嗥ף.

ובנהשוו עז של הרוח נפתחו פתחו בפrozדור כל הדלתות ורגע אחד נגלהה לפני ההויה המודמדמת³⁴ שבוחץ כשהיא נטויה כאילו באלאסון, עם פני אמי בפתח המבוא, שעמדה נבעטה³⁵ ומכווצת כמו מתחת לשבט ענסים, ובפעם הראשונה טעמתי אז את הטעם המתוק של הנקמה.

ומה משונה היה המראה בחוץ אחר כך, כשההסערה כבר שכבה. הלובן המסמן³⁶ של גבישי הברד שהיה בכל, וברק שבריריו הזכוכית בשלדי החלונות ממול לשמש פגומה שעמדה בין מפלשי³⁷ העננים כמו בתוך פתחי תהום.

אנשים וمعدירים על כתפיהם נראו מנגד ברדותם אל המקום שם רעה לפני כן עדר פרות, ועל ספי³⁸ הבתים בכו הנשים ממשפחות הרוכלים, אשר בעליון התחלכו אי שם בין הכפריים. ולנוח כל אלה פה החוויר כאבי שלי והלך ונחלש מעט. וכאשר אמי, בתוך חיפושיה אחריו, הרגישה בי, ואני ראייתי הייך קרבנו למראינו פניה מתוך שמחת אמרת, נתרך מרוי המכעס בקרבי ושם נעשתה עין פשרה. כמו טליי היה זה שהוטל שם, בפנים, על הקרע, והוא ששימש אחריו כן מצע³⁹ לכל מעשי התרミת האחרים שנעשו לי, באופן שהעוקץ שלהם ניטל, והם שוב לא הכאבו לי כל כך.

33 בא הערב, שקעה השמש.

34 מצב מבולבל, מטושטש.

35 נפקחת, נדהמת.

36 מסנוור.

37 מפרש עב, רקוע העננים.

38 סף - מפתח.

39 בסיס, רקע.